

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/203/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5919200113
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Cabadajová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5919200113.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a členov senátu JUDr. Miroslava Jamricha a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci žalobcu: H. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom: R. XXX/X, XXX XX Z. Y., proti žalovanému: Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, so sídlom: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, zast.: Advokátskou kanceláriou GOLIAŠOVÁ GABRIELA s.r.o., pobočka kancelárie a adresa pre doručovanie: Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, sídlo: 1. Mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, v spotrebiteľskom spore o zaplatenie 3.808,44 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 5Csp/5/2019-93 zo dňa 18. júna 2019, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi **p r i z n á v a** voči žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania v rozsahu 100%.

O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3.808,44 eur do 3 dní od právoplatnosti výroku rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.808,44 eur od 22.11.2018 do zaplatenia. Ďalej žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

Žalobou podanou na súde dňa 22.01.2019 žalobca žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť sumu 3.808,44 eur s príslušenstvom titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané a medzi stranami nebolo sporné, že na základe úverovej zmluvy č. SUA13/000341 zo dňa 21.01.2013 sa žalovaný zaviazal poskytnúť v prospech žalobcu ako klienta úver, ktorý úver sa žalobca zaviazal použiť na dohodnutý účel a vrátiť veriteľovi dlžnú sumu spolu s príslušenstvom za podmienok uvedených v úverovej zmluve a úverových podmienkach spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy. V zmysle bodu 2.3 Zmluvy, klient žiada veriteľa, aby mu časť úveru, predstavujúca doplatok kúpnej ceny predmetu financovania bola poskytnutá preplatením na účet predajcu a zostávajúca časť úveru vo výške nákladov spojených s poskytnutím úveru bola klientovi poskytnutá uhradením nákladov veriteľa pri podpise úverovej zmluvy. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami nie je sporné, že žalobca úver splatil v 41 mesačných splátkach po 144,94 eur a 18.06.2016 uhradil mimoriadnu splátku vo výške 4.864,90 eur, spolu teda uhradil 10.807,44 eur, čím došlo k predčasnému splateniu

úveru. Uvedenú skutočnosť potvrdil žalovaný vo svojom potvrdení zo dňa 21.06.2016 kedy oznámil žalobcovi, že úverová zmluva bola ukončená ku dňu 18.06.2016. Žalobca sa voči žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia, poukazujúc na uzavretú úverovú zmluvu č. SUA13/000341 zo dňa 21.01.2013, na základe ktorej mu bol poskytnutý úver vo výške 7.698,90 eur, pričom žalobca uhradil poskytnutý úver vo výške 10.807,44 eur, nakoľko však v úverovej zmluve bola stanovená výška RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda žalobcu, je potrebné považovať poskytnutý úver za úver bez úrokov a bez poplatkov a teda žalovaný sa na úkor žalobcu bezdôvodne obohatil sumou 3.808,44 eur. Je nesporné, že predmetná úverová zmluva č. SUA13/000341 zo dňa 21.01.2013 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania vyplynulo a medzi stranami nie je sporné, že na základe uzavretej úverovej zmluvy mal žalovaný poskytnúť úver ako doplatok kúpnej ceny motorového vozidla, ktorého predajná cena predstavovala sumu vo výške 8.799,- eur, žalobca uhradil predajcovi pri kúpe vozidla z predajnej ceny motorového vozidla sumu vo výške 1.800,- eur, v zmysle čl. 2.3 Zmluvy mal teda žalovaný uhradiť zvyšnú časť kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 6.999,- eur priamo predajcovi, skutočná výška úveru ktorú žalovaný reálne žalobcovi poskytol teda predstavuje sumu vo výške 6.999,- eur. V úverovej zmluve v bode 2.4 je však výška úveru navýšená o náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 699,90 eur, teda celková výška úveru podľa bodu 2.4 úverovej zmluvy predstavuje 7.698,90 eur. Stanovená výška RPMN 15,16% sa teda odvíja od výšky úveru uvedenej žalovaným v bode 2.4 úverovej zmluvy, a to 7.698,90 eur. V tejto súvislosti okresný súd poukázal na žalobcom uvádzané rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 2Sžo/29/2013. Pri výpočte RPMN teda bola použitá vyššia suma istiny úveru ako v skutočnosti bola poskytnutá a nižšia výška celkových nákladov spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto postupu je nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, teda nižšia ako v skutočnosti bola (15,16% namiesto skutočnej 23,35%). Stanovenie výšky RPMN ovplyvňuje správanie sa spotrebiteľa pri rozhodovaní o výhodnosti/nevýhodnosti podmienok úverovej zmluvy, ktorý sa nemohol slobodne rozhodnúť, nakoľko náklady spojené s poskytnutím úveru nemali byť zahrnuté do celkovej výšky úveru, z ktorej žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN. Skutočnosť, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa zákon sankcionuje tým, že takýto úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 6.999,- eur a žalobca preukázateľne uhradil sumu 10.807,44 eur, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 3.808,44 eur, ktoré je žalovaný povinný v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi. Výška bezdôvodného obohatenia je rozdiel medzi skutočne poskytnutým úverom zo strany žalovaného žalobcu a sumou uhradeného úveru. V súvislosti s uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia žalovaný vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Súd mal z predloženej zmluvy o spolupráci (č.l.74-77) nepochybne za preukázané, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného dozvedel až po konzultácii s právnym zástupcom uvedenej spoločnosti, a to dňa 01.02.2017, respektíve 03.02.2017. Pokiaľ žaloba bola podaná na súde dňa 22.01.2019 nárok bol uplatnený v zákonom stanovenej premlčacej lehote, z toho dôvodu okresný súd námietku premlčania vznesenú žalovaným vyhodnotil ako nedôvodnú. Na základe uvedeného okresný súd potom žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 3.808,44 eur. V súlade s návrhom žalobcu súd priznal žalobcovi s poukazom na § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č.87/95 Z. z. i uplatnený úrok z omeškania vo výške 8% ročne od 22.11.2018, keď žalovaný dlžnú sumu neuhradil žalobcovi v lehote stanovenej vo výzve zo dňa 01.10.2018, pričom výška úrovej sadzby je stanovená v súlade s platnou právnou úpravou, a to vo výške 8% ročne pri omeškaní v právnych vzťahoch vzniknutých do 31.01.2013. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP a priznal žalobcovi, ktorý bol vo veci úspešný, náhradu trov konania v rozsahu 100%, s tým že o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným súdnym úradníkom po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

2. Proti rozsudku okresného súdu podal žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Žalovaný v konaní pred prvostupňovým súdom vzniesol námietku premlčania na žalobcom uplatňovanú výšku bezdôvodného obohatenia v tomto konaní, na ktorú prvostupňový súd neprihliadol. Žalovaný napriek rozhodnutiu prvostupňového súdu zastáva názor, že žalovaná suma je premlčaná v celom rozsahu a zmluva obsahuje všetky náležitosti v zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z.. Žalovaný ako poskytovateľ úveru reálne preplatil PREDAJCOVI spoločnosti AUTOCENTRUM AAA Auto sumu vo výške 6.999 eur + sumu uvedenú ako náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 699,90 eur. Táto suma nezostala veriteľovi ako poskytovateľovi úveru, ale bola preplatená predávajúcemu. Reálne bol teda zo strany žalovaného

ako veriteľa na základe žalovanej úverovej zmluvy poskytnutý úver vo výške 7.698,90 eur, o čom bol žalobca priamo, presne a detailne informovaný aj v úverovej zmluve, nešlo teda o žiadne zavádzanie zo strany žalovaného. Ohľadne plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby žalovaný uvádza, že za jej začiatok možno považovať práve deň, kedy sa vykonali prvýkrát úhrady bez domnelého právneho dôvodu, keďže skutkové okolnosti boli žalobcovi známe. Žalobca uhradil poslednú splátku úveru dňa 18.06.2016. S ohľadom na vyššie uvedené, nárok žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia je po dátume 18.06.2018 premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote. Z uvedených dôvodov preto žalovaný navrhuje, aby Krajský súd prihliadol na vznesenú námietku premlčania a rozhodnutie Okresného súdu Ružomberok zo dňa 18.06.2019 sp. zn. 5Csp/5/2019 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, prípadne aby rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a priznal žalovanému náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

3. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril, že žalovaný v celom súdnom konaní v žiadnom jeho štádiu žiadnym relevantným spôsobom nespochybnil, že skutočná výška poskytnutého úveru žalobcovi bola 6.999.- eur. Akékoľvek iné poplatky - náklady spojené s poskytnutím úveru nemajú na uvedenú právnu skutočnosť žiaden relevantný význam (RPMN). Žalobca tvrdí, že takto vznesená námietka premlčania je jednoznačne účelová a v rozpore s dobrými mravmi. Žalobca plnil žalovanej konajúc vo faktickom omyle, nakoľko v zmluve je vyslovene uvedená rozdielna výška RPMN v jeho neprospech. O skutočnosti, že žalobca žalovanému plní na základe iných skutočností sa žalobca dozvedel až po tom, čo došlo k objektívnemu právnemu posúdeniu faktického obsahu úverovej zmluvy. Skutočnosť, kedy sa teda žalobca o dôvodoch zakladajúcich bezdôvodné obohatenie dozvedel a vôbec mohol dozvedieť, bol moment, keď sa dozvedel, že žalovanou vyslovene uvedený údaj je klamlivý. Žalobca považuje napadnutý rozsudok za vecne správny, riadne a presvedčivo odôvodnený a navrhuje, aby tento bol podľa § 387 CSP odvolacím súdom potvrdený.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu vyplývajúcom z ust. § 379 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario v spojení s ust. § 219 ods. 3 CSP) napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

5. V zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

6. V zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. V zmysle ust. § 387 ods. 3 CSP, odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

8. Odvolací súd konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávanej veci a vecne správne rozhodol. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd.

9. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia krajský súd uvádza nasledovné:

10. V zmysle ustanovenia § 52 Občianskeho zákonníka sa za spotrebiteľskú zmluvu považuje každá zmluva, bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzaviera dodávateľ so spotrebiteľom. Pri právnej úprave spotrebiteľských zmlúv sa vychádza zo zásady ochrany spotrebiteľa ako tzv. slabšej zmluvnej strany a neprípustnosti zneužívania monopolného postavenia dodávateľov ako tzv. silnej zmluvnej strany.

11. Civilný sporový poriadok v rámci novej právnej úpravy zaviedol tzv. spory s ochranou slabšej strany (tretia časť, druhá hlava CSP). Ide zároveň o spory, v ktorých je súd povinný aplikovať odlišné procesné postupy od všeobecného sporového konania, vychádzajúc z toho, že prísne dopady kontradiktórneho koncentrovaného sporu na určité subjekty sú nežiaduce. Odôvodnenosť tohto postulátu spočíva v objektívnej hmotnoprávnej aj procesnoprávnej nerovnosti určitých subjektov práva, ktorú musí súd kompenzovať uplatnením osobitných procesných postupov divergentných od všeobecných procesných inštitútov sporového konania, inak by nebol naplnený účel sporového konania, ktorým je spravodlivá a rýchla ochrana porušených alebo ohrozených subjektívnych práv.

12. Na základe uzavretej úverovej zmluvy mal žalovaný poskytnúť úver ako doplatok kúpnej ceny motorového vozidla, ktorého predajná cena predstavovala sumu vo výške 8.799,- eur, žalobca uhradil predajcovi pri kúpe vozidla z predajnej ceny motorového vozidla sumu vo výške 1.800,- eur, v zmysle čl. 2.3 Zmluvy mal teda žalovaný uhradiť zvyšnú časť kúpnej ceny motorového vozidla vo výške 6.999,- eur priamo predajcovi, skutočná výška úveru ktorú žalovaný reálne žalobcovi poskytol teda predstavuje sumu vo výške 6.999,- eur. V úverovej zmluve v bode 2.4 je však výška úveru navýšená o náklady spojené s poskytnutím úveru vo výške 699,90 eur, teda celková výška úveru podľa bodu 2.4 Zmluvy predstavuje 7.698,90 eur. Aj odvolací súd mal preukázané, že stanovená výška RPMN 15,16% sa teda odvíja od výšky úveru uvedenej žalovaným v bode 2.4 Zmluvy, a to 7.698,90 eur.

13. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. je pri výpočte RPMN potrebné použiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, ku ktorým poplatok za poskytnutie úveru patrí. RPMN bola teda uvedená v neprospech spotrebiteľa. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, ktorý citoval rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/29/2013: „pokiaľ žalobca do celkovej výšky spotrebiteľského úveru zahrnul aj poplatok za poskytnutie pôžičky postupoval v rozpore s platnou právnou úpravou ustanovenou v § 2 Zákona č.258/2001 Z. z., pretože uvedený poplatok, ktorý má charakter odmeny poskytovateľovi služby (spotrebiteľského úveru), treba považovať len za náklady spotrebiteľského úveru.“

14. Pri výpočte RPMN v danom prípade bola použitá vyššia suma istiny úveru (aj s poplatkom za poskytnutie úveru) ako v skutočnosti bola poskytnutá a nižšia výška celkových nákladov spotrebiteľa, dôsledkom takéhoto postupu bola nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, t. j. nižšia ako v skutočnosti bola (15,16% namiesto skutočnej 23,35%). Náklady spojené s poskytnutím úveru nemali byť zahrnuté do celkovej výšky úveru, z ktorej žalovaný vychádzal pri výpočte RPMN.

15. Odvolací súd konštatuje, že v dôsledku nesprávneho uvedenia RPMN v neprospech spotrebiteľa je úver považovaný za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ teda bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 6.999,- eur a žalobca preukázateľne uhradil sumu 10.807,44 eur, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 3.808,44 eur, ktoré je žalovaný povinný v zmysle ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vydať žalobcovi.

16. K námietke premlčania odvolací súd uvádza, že aj v tejto otázke sa stotožňuje s názorom okresného súdu. Subjektívna premlčacia doba plynie od okamihu, kedy si žalobca musel byť vedomý toho, že bez existujúceho právneho dôvodu plnenia uhradil žalovanému vyššiu čiastku. Významným pre posúdenie plynutia subjektívnej premlčacej lehoty je teda okamih, kedy sa dotknutá osoba dozvie, že plniť nemala, v danom prípade tak bolo okamihom, keď žalobca skutočne (preukázateľne) zistil také skutkové okolnosti, na základe ktorých možno podať žalobu o vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, t. j. keď nadobudne vedomosť o rozsahu bezdôvodného obohatenia a o osobe obohateného. Aj odvolací súd mal z predloženej zmluvy o spolupráci (č.l.74-77) nepochybne za preukázané, že žalobca sa o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného dozvedel až po konzultácii s právnym zástupcom uvedenej spoločnosti, a to dňa 01.02.2017, respektíve 03.02.2017. Pokiaľ žaloba bola podaná na súde dňa 22.01.2019 nárok bol uplatnený v zákonom stanovenej premlčacej lehote, z toho dôvodu odvolací súd námietku premlčania považuje za nedôvodnú.

17. Na základe vyššie uvedeného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil z dôvodu jeho vecnej správnosti.

18. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd aplikoval ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. V predmetnom odvolacom konaní mala plný úspech žalobcu, a preto odvolací súd priznal žalobcovi proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Poučenie o dovolaní: Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 Civilného sporového poriadku, v ďalšom texte už len „CSP“)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 Civilného mimosporového poriadku, v ďalšom texte už len „CMP“).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 Ods. 1 C. s. p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)